

veško, odpusti mu, saj ne vé kaj dela! Braniteljev slave Tvoje imaš na svetu slovenskem nebrojno.

Jaz bi še več novín in raznih domačih in inostranih knjig imenovati mogel, v katerih se govori o novih delih Vrazovih, v njegovi zapuščini. Vender mislim, da bode zadostno to, kar sem dozdaj govoril, da se nazočni moj članek preveč v dolgo ne potegne. Morebiti pride čas in se primeri zgoda, da bodem še več o tem obziru odkril. (Dalje sledí.)

Dopis iz Loške doline 15. sveč. Z veseljem naznanjam, da včeraj popoldne pri naši kmetijski podružnici, ki dosihmal šteje še le 10 družbenikov, bila je volitev predsednika in dveh odbornikov; predsednik je bil izvoljen gosp. Jožef Bevk, duhovni oskerbnik na Križnigori nad Podložem, izveden kmetovavec in iskren za blagor občinstva. Odbornika sta bila izvoljena: gosp. France Verbic, posestnik in c. k. poštar v starem Tergu, in pa gosp. Janez Košir, okrajni c. k. sodnik v Ložu. Nadjamo se, da po vseh teh možéh bo kmetijska družba v naši okrajni dobro nadomestovana.

V ravno tem zboru smo se tudi pomenkovali za stran dopisa vis. deželnega poglavarstva, ki ga je prejela kmetijska družba z naukazom, naj svoje misli razodene: kako bi bilo mogoče, da bi si vsak kmetovavec, ki ima raztresene in odaljene zemljiša, zamogel svoje posestvo bolj vkup spraviti (arondirati). Sklepi tega posveta se bojo kmalo glavnemu odboru kmetijske družbe izročili. Želeti je, da bi se ta važna reč, ktere korist je vsakemu kmetovavcu jasna kot beli dan, od vsih kmetijskih družb z ozirom na okoljšine vsake dežele tako natanko pretresla, da sl. vlada bo zamogla iz teh podlag potem postaviti osnovati, ktera bo v prid kmetijstvu.

D—n.

Iz Dolenskega se trosite po svetu dve pustne novici, ktere taki ljudje verjamejo, kterim je vsaka laž ali sleparija resnica. Nekod je prišel berač v farovž — pravi pravlica — in gospod fajmošter mu dovolijo, k njih mizi prisesti in ž njimi jesti. Za to posebno prijaznost začne berač fajmoštru prerokovati, da v 3 mesecih bo vse dober kup, pšenica po 5 dvajsetic vagan itd. Fajmošter se vé da ne verjamejo preroku; on pa se pridruša in pravi: tako resnično je to, kakor da njih kuharica sedaj mrtva leži v kuhinji. In ko grejo v kuhinjo gledat, je zares kuharica mrtva ležala, kakor je berač prerokoval!! Nam se le to čudno zdí, kako da se tak prerok z beraško mavho okoli klati, in da že dolgo si ni bogastva napreročil? Morebiti je ta berač le strah za žitarje: naj bi hitro spečali žito, če ne, bo zguba v 3 mesecih velika. — Od družega kraja Št. K. se pripoveduje, da ondi strašno straši; ta strah je nek tak duh, da skoz zaperte oknja in vrata v hišo pride, potem pa razsaja noter, ropoče, na mizo bíje itd., da je joj. Dozdaj ga še niso mogli zaslediti, kdo je ta slepar. Nekteri babjoverci res verjamejo, da mora duh biti, ki skoz zaperte oknja in vrata v izbe hodi; drugim pametnim pa nikakor ne gré v glavo, da bi duh tako moč imel, da zamore ob mizo bíti, kakor nekdaš štempihar. Naj se le varje ta duh iz človeškega mesa, da se mu ne zgodi, kakor se je že marsikteremu strahu zgodilo, da zasačenega so učili kozjo molitev!

Novičar iz mnogih krajev.

Tudi za Dalmacijo je poterjena nova osnova politično-sodijskih vradnij; razdeljena bo dežela po ti vredbi v 4 kresije, in te v več okrajin (pretúr); sedeži kresij in sodij prve stopnje bojo v Zadru, Spletu, Dobrovniku in Kotoru. — C. k. dnarstveno ministerstvo je določilo, da dolgove na cesarskih davkih, ki se iztirjati ne dajo,

ima deželna dačna gosposka takrat oblast odpustiti, kadar zastali dolg ne preseže polovice davka, ki se je imel tisto leto odrajtati; odpust večjih dolgov zamore le dnarstveno ministerstvo dovoliti. — Če so korporali in feldvebeljni s pohvalo prestali celo kapitulacijo, se smejo kot višji nadgledniki (Oberaufseher) v dnarstveno stražo jemati, ako so sicer za to službo pripravi. — Naj važniši reč o ruscvsko-turški vojski, od ktere se je te dni naj bolj govorilo, je pismo, ki ga je cesar Napoleon caru Nikolaju pisal in ga v vradnem listu „Moniteur“ natisniti dal. V tem pismu razklada Napoleon celo zgodovino te vojske in pripomoči angležko-francozkih bark, ktera se je djansko še le takrat začela, „ko so rusovske barke napadle turške, ko so na turškem morju in v turški luki mirno stale“; s tem napadom, ki se je zgodil zoper zagotovljeno besedo — pravi Napoleon — „ni bila razžaljena le naša politika, temuč tudi naša vojaška čast“; — dalje pravi: „če je Vašemu veličanstvu zares mir sveta tako pri sercu, kakor meni: greste Vi s svojo armado iz turških dežel domú, mi pa s svojimi barkami, in potem se bojo začele pogodbe, da bojo prav na vsako stran. Če bi pa, kar mi je težko verjeti, Vi tega ne hotli storiti, bode francozka in angležka vlada prisiljena, po vojski razsoditi, kar bi sicer pamet in pravica mirno razsodila. 17. januara lani ste mi pisali sledeče: „naša zveza mora biti odkritoserčna in se opirati na edine namene, namreč, da branimo red in mir, da spoštujemo stare pogodbe, in da smo sieden družemu dobri“. Te vodila so vredne vladarja, ki mi jih je pisal, in je z zamorem pošteno reči: jez sem jim zvest ostal“. Podpisal se je Napoleon v tem veliko pomenljivem pismu preprosto: Vašega veličanstva dober prijatelj. Ravno prinesetelegraf iz Pariza od 19. t. m. sila važno novico, da je včeraj iz Petrograda odgovor na to pismo v Pariz prišel, v kterem car Nikolaj pravi, da se ne udá temu, kar je Napoleon od njega terjál. Padla je tedaj po tem takem osodna beseda za vojsko med Rusi od ene, in med Turki, Francozi in Angleži od druge strani, za ktero se že Francozi in Angleži na vso moč pripravljajo pošiljaje vojake in barke na Turško. Ker pa angležka vlada misli, da vojska se ne bo omejila le na Turško, pripravlja veliko vojnih bark z 2110 topovi za baltiško morje (izhodno jezero), ktero se stikuje s severnim jezerom in leži med Dansko, Švedsko, Rusovsko in Prusko. — Od druge strani se sliši, da se po Turškem pripravlja zmíraj več spoznovavcov gerske vere za vstajo zoper Turke. Okoli Kalafata stoji nek 65.000 Rusov z 210 topovi; Turki imajo ukaz, po nobeni ceni pustiti Kalafata, Rusi pa, na vsako vižo Turkom Kalafat vzeti, — to bo strašna moritev! Sultan se bo podal sred mesca sušca (tisti dan, ko so pred 400 leti Turki Carigrad premagali in v svojo last dobili) na vojsko v Adrianopol.

Colni nadavk za mesec sušec znese po naznanilu c. k. ministerstva 25 1/2 fl. na 100 fl.

Stan kursa na Dunaji 20. februaria 1854.

Obligacije	5 %	88 3/4 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	81 fl.
državnega	4 1/2 %	78 1/4 "	Windišgrac. " " 20 "	27 3/4 "
dolga	4 %	70 1/2 "	Waldstein. " " 20 "	29 1/2 "
	3 %	55 "	Keglevičeve " " 10 "	10 3/4 "
	2 1/2 %	45 "	Cesarski cekini.	6 fl. 4
Oblig. 5 % od leta 1851 B	113	"	Napoleonor (20 frankov)	10 fl. 13
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	87 1/2	"	Suverendor	18 fl. —
Zajemi od leta 1834 . . .	221	"	Nadavk (agio) srebra:	
" " 1839 . . .	131 1/2	"	na 100 fl.	28 3/4 fl.

Loterijne srečke:

na Dunaju } 18. januaria 1854: 8. 85. 71. 7. 12.
v Gradcu } 23. 79. 33. 9. 69.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 4. marca 1854.